

PETIT GLOSSAIRE GREC-FRANCAIS-ANGLAIS DE L'EUROJARGON DE L'UNION EUROPEENNE

(extrait du *Guide explicatif de l'eurojargon*, http://europa.eu/abc/eurojargon/index_fr.htm, 26.11.2009)

N.B. Suite à l'entrée en vigueur du Traité de Lisbonne le 1er décembre 2009, certains des termes repris sur cette liste deviendront obsolètes.

Ελληνικά	Français	English
Αιτούσα χώρα Πρόκειται για χώρα που έχει υποβάλει αίτηση προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μετά την επίσημη αποδοχή της υποψηφιότητάς της, η χώρα αυτή γίνεται χώρα υποψήφια για προσχώρηση (βλέπε παρακάτω).	Pays ayant présenté une demande d'adhésion Il s'agit d'un pays qui a posé sa candidature pour adhérer à l'Union européenne. Une fois sa candidature officiellement acceptée, il devient un pays candidat (voir ci-dessous).	Applicant country This means a country that has applied to join the European Union. Once its application has been officially accepted, it becomes a candidate country (see below).
Αντιμονοπωλιακή πολιτική Σκοπός της ΕΕ είναι να εγγυάται τον θεμιτό και ελεύθερο ανταγωνισμό στην ενιαία αγορά και να εξασφαλίζει τον ανταγωνισμό μεταξύ επιχειρήσεων, απαγορεύοντας τις αθέμιτες συμφωνίες μεταξύ τους. Ως εκ τούτου, οι κανόνες της ΕΕ απαγορεύουν τις συμφωνίες που περιορίζουν τον ανταγωνισμό (π.χ. μυστικές συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων για να επιβάλλουν τεχνητά υψηλές τιμές) και τις καταχρηστικές συμπεριφορές επιχειρήσεων που κατέχουν δεσπόζουσα θέση στην αγορά. Αυτοί οι κανόνες είναι γνωστοί ως «αντιμονοπωλιακή νομοθεσία». Η Επιτροπή έχει σημαντικές εξουσίες ώστε να απαγορεύει τις δραστηριότητες που πλήττουν τον ανταγωνισμό, και να επιβάλλει πρόστιμα στις επιχειρήσεις που αποδεδειγμένα συμπεριφέρονται με τέτοιο τρόπο.	Anti-trust L'Union européenne vise à garantir une concurrence libre et loyale au sein du marché unique. Elle veille à ce que les entreprises se fassent concurrence et ne concluent pas d'ententes entre elles. La législation de l'Union interdit donc les accords qui restreignent la concurrence (comme les accords secrets conclus entre des entreprises pour maintenir des prix artificiellement élevés) et les abus de la part des entreprises détenant une position dominante sur le marché. C'est ce que l'on appelle la législation «anti-trust». La Commission dispose de compétences étendues pour interdire les activités anticoncurrentielles et infliger des amendes aux entreprises qui ne respectent pas les règles dans ce domaine.	Anti-trust: The EU aims to guarantee fair and free competition in the single market, and to ensure that companies compete rather than collude. So EU rules prohibit agreements that restrict competition (e.g. secret agreements between companies to charge artificially high prices) and abuses by firms who hold a dominant position on the market. Rules of this kind are known as “anti-trust” legislation. The Commission has considerable powers to prohibit anti-competitive activities, and to impose fines on firms found guilty of anti-competitive conduct.
Αρμοδιότητες Όρος της κοινοτικής αργκό που σημαίνει «εξουσίες και ευθύνες». Χρησιμοποιείται συχνά σε πολιτικές	Compétences Ce terme désigne les «pouvoirs et les responsabilités». Il est souvent utilisé dans les débats politiques sur les	Competencies This is eurojargon for 'powers and responsibilities'. It is often used in political discussions about what powers

συζητήσεις σχετικά με το ποιες εξουσίες και αρμοδιότητες θα πρέπει να ανατεθούν στα θεσμικά όργανα της ΕΕ και ποιες θα πρέπει να παραμείνουν στο επίπεδο των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών αρχών.	pouvoirs et les responsabilités qui devraient être attribués aux institutions européennes et ceux qui devraient être laissés aux autorités nationales, régionales et locales.	and responsibilities should be given to EU institutions and what should be left to national, regional and local authorities.
Δημοκρατικό έλλειμμα Λέγεται συχνά ότι το σύστημα λήψης των αποφάσεων της ΕΕ είναι υπερβολικά απομακρυσμένο από τους απλούς πολίτες, οι οποίοι δεν μπορούν να κατανοήσουν την πολύπλοκη δομή και τα δύσκολα νομικά κείμενα της ΕΕ. Η ΕΕ προσπαθεί να καλύψει αυτό το «δημοκρατικό έλλειμμα», απλουστεύοντας τη νομοθεσία της, βελτιώνοντας την ενημέρωση του κοινού και ενισχύοντας τις δυνατότητες συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών (βλέπε παρακάτω) στη διαμόρφωση του ευρωπαϊκού γίγνεσθαι. Οι πολίτες εκπροσωπούνται ήδη, μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων της ΕΕ. Για περισσότερες πληροφορίες, βλέπε γλωσσάριο.	Déficit démocratique On entend souvent dire que le processus décisionnel de l'Union européenne est trop éloigné du grand public, qui ne comprend pas son fonctionnement complexe et ses textes juridiques difficiles. L'Union tente donc de combler ce «déficit démocratique» en simplifiant sa législation, en informant mieux le public et en faisant davantage participer la société civile (voir ci-dessous) à l'élaboration de la législation européenne. Les citoyens sont cependant déjà représentés par le Parlement européen au sein du processus décisionnel de l'Union.	Democratic deficit It is often said that the EU's decision-making system is too remote from ordinary people, who cannot understand its complexities and its difficult legal texts. The EU is trying to overcome this “democratic deficit” through simpler legislation and better public information, and by giving civil society (see above) a greater say in European policymaking. Citizens are already represented in EU decision-making via the European Parliament
Διαφάνεια Ο όρος «διαφάνεια» χρησιμοποιείται συχνά για να χαρακτηρίσει τον ανοικτό χαρακτήρα της λειτουργίας των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, τα οποία έχουν αναλάβει τη δέσμευση να λειτουργούν με ακόμη πιο ανοικτό τρόπο. Λαμβάνουν μέτρα βελτίωσης της πρόσβασης του κοινού στην πληροφόρηση και προσπαθούν να συντάσσουν σαφέστερα και πιο κατανοητά έγγραφα. Στην ενέργεια αυτή συμπεριλαμβάνεται η βελτιωμένη σύνταξη των νομοσχεδίων, με τελικό στόχο μια ενιαία, απλουστευμένη και συντετμημένη μεταρρυθμιστική συνθήκη.	Transparence La notion de «transparence» est souvent utilisée pour désigner la clarté du mode de fonctionnement des institutions de l'Union européenne. Celles-ci s'efforcent de renforcer la transparence en améliorant l'accès du public à l'information et en produisant des textes écrits dans un langage plus clair et plus simple. Elles se sont notamment fixé pour objectifs d'améliorer la rédaction de la législation et, à plus long terme, d'élaborer un traité modificatif unique, plus simple et plus court.	Transparency The term 'transparency' is often used to mean openness in the way the EU institutions work. The EU institutions are committed to greater openness. They are taking steps to improve public access to information, and they are working to produce clearer and more readable documents. This includes better drafting of laws and, ultimately, a single, simpler and shorter treaty.

Διεθνικός Αυτός ο όρος χρησιμοποιείται συχνά για να περιγράψει τη συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων ή οργανισμών που εδρεύουν σε περισσότερες της μιας χώρες της ΕΕ. Ένας από τους στόχους της ΕΕ είναι να ενθαρρύνει αυτή τη διασυνοριακή ή «διεθνική» συνεργασία.	Transnational Ce terme est souvent utilisé pour qualifier la coopération entre des entreprises ou des organisations établie dans deux ou plusieurs pays de l'Union européenne. L'Union a également pour objectif de favoriser cette coopération transfrontalière ou «transnationale».	Transnational This word is often used to describe cooperation between businesses or organisations based in more than one EU country. Part of the EU's purpose is to encourage this cross-border or 'transnational' cooperation.
EZES Πρόκειται για τη συντομογραφία της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών – οργανισμό που ιδρύθηκε το 1960 για την προώθηση των ελεύθερων εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών της. Αρχικά, τα μέλη της EZES ήταν επτά: Αυστρία, Δανία, Νορβηγία, Πορτογαλία, Σουηδία, Ελβετία και Ηνωμένο Βασίλειο (HB). Η Φινλανδία προσχώρησε το 1961, η Ισλανδία το 1970 και το Λιχτενστάιν το 1999. Το 1973, το HB και η Δανία αποχώρησαν από την EZES για να προσχωρήσουν στην ΕΟΚ (βλέπε παρακάτω). Το 1986, τις ακολούθησε η Πορτογαλία και το 1995 η Αυστρία, η Φινλανδία και η Σουηδία. Τα σημερινά μέλη της EZES είναι η Ισλανδία, το Λιχτενστάιν, η Νορβηγία και η Ελβετία.	AELE Ce sigle désigne l' Association européenne de libre-échange , une organisation créée en 1960 afin de permettre à ses membres d'échanger librement leurs marchandises. À l'origine, l'AELE comptait sept membres: l'Autriche, le Danemark, la Norvège, le Portugal, le Royaume-Uni, la Suède et la Suisse. La Finlande les a rejoint en 1961, suivie par l'Islande en 1970 et le Liechtenstein en 1991. En 1973, le Danemark et le Royaume-Uni ont quitté l'AELE pour adhérer à la CEE (voir ci-dessous). Le Portugal a fait de même en 1986, suivi par l'Autriche, la Finlande et la Suède en 1995. Aujourd'hui, les membres de l'AELE sont l'Islande , le Liechtenstein , la Norvège et la Suisse .	EFTA This is the abbreviation for the European Free Trade Association – an organization founded in 1960 to promote free trade in goods amongst its member states. There were originally seven EFTA countries: Austria, Denmark, Norway, Portugal, Sweden, Switzerland, and the United Kingdom (UK). Finland joined in 1961, Iceland in 1970, and Liechtenstein in 1991. In 1973, Denmark and the UK left EFTA and joined the EEC (see above). They were followed by Portugal in 1986, and by Austria, Finland and Sweden in 1995. Today the EFTA members are Iceland, Liechtenstein, Norway and Switzerland.
Ειδική πλειοψηφία Για τα περισσότερα ζητήματα, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης λαμβάνει τις αποφάσεις του με ψηφοφορία. Κάθε χώρα διαθέτει έναν ορισμένο αριθμό ψήφων, που σε γενικές γραμμές είναι ανάλογος με το μέγεθος του πληθυσμού της. Ο αριθμός των ψήφων ανά χώρα έχει ως εξής: Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία και Ηνωμένο Βασίλειο 29 Πολωνία και Ισπανία 27	Vote à la majorité qualifiée (VMQ) Sur la plupart des questions, le Conseil de l'Union européenne prend ses décisions sur la base d'un vote. Chaque pays dispose d'un nombre déterminé de voix, qui est en gros proportionnel à la taille de sa population. Le nombre de voix par pays est le suivant: Allemagne, France, Italie et Royaume-Uni 29 Espagne et Pologne 27 Roumanie 14	Qualified majority voting On most issues, the Council of the European Union takes its decisions by voting. Each country can cast a certain number of votes, roughly in proportion to the size of its population. The number of votes per country is as follows: France, Germany, Italy and the United Kingdom 29 Poland and Spain 27 Romania 14

Ρουμανία 14 Κάτω Χώρες 13 Βέλγιο, Τσεχική Δημοκρατία, Ελλάδα, Ουγγαρία και Πορτογαλία 12 Αυστρία, Βουλγαρία και Σουηδία 10 Δανία, Φινλανδία, Ιρλανδία, Λιθουανία και Σλοβακία 7 Κύπρος, Εσθονία, Λετονία, Λουξεμβούργο και Σλοβενία 4 Μάλτα 3 Σύνολο 345 Ειδική πλειοψηφία επιτυγχάνεται: εάν υπάρξει έγκριση από την πλειοψηφία των κρατών μελών (σε ορισμένες περιπτώσεις από την πλειοψηφία των δύο τρίτων) εάν ληφθούν τουλάχιστον 255 θετικές ψήφοι, αριθμός που αντιστοιχεί στο 73,9% του συνόλου. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει να επιβεβαιωθεί ότι οι θετικές ψήφοι αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το 62% του συνολικού πληθυσμού της Ένωσης. Αν διαπιστωθεί ότι αυτό δεν ισχύει, η απόφαση δεν εγκρίνεται.	Pays-Bas 13 Belgique, Grèce, Hongrie, Portugal et République tchèque 12 Autriche, Bulgarie et Suède 10 Danemark, Finlande, Irlande, Lituanie et Slovaquie 7 Chypre, Estonie, Lettonie, Luxembourg et Slovénie 4 Malte 3 345 Un État membre peut en outre demander confirmation que les voix favorables représentent au moins 62 % de la population totale de l'Union. Si ce n'est pas le cas, la décision n'est pas adoptée.	Netherlands 13 Belgium, Czech Republic, Greece, Hungary and Portugal 12 Austria, Bulgaria and Sweden 10 Denmark, Finland, Ireland, Lithuania and Slovakia 7 Cyprus, Estonia, Latvia, Luxembourg and Slovenia 4 Malta 3 345 A qualified majority is reached: • if a majority of member states (in some cases a two-thirds majority) approve; • if a minimum of 255 votes is cast in favour – which is 73.9% of the total. In addition, a member state may ask for confirmation that the votes in favour represent at least 62% of the total population of the Union. If this is found not to be the case, the decision will not be adopted.
Εναρμόνιση Ο όρος αυτός μπορεί να σημαίνει ευθυγράμμιση των εθνικών νομοθεσιών μεταξύ τους, πολύ συχνά με σκοπό την κατάργηση των εθνικών φραγμών που παρεμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία εργαζομένων, αγαθών, υπηρεσιών και κεφαλαίων. Με άλλα λόγια, η εναρμόνιση εξασφαλίζει ότι, για κάθε ζήτημα αρμοδιότητας ΕΕ, οι κανόνες που θεσπίζουν τα διάφορα κράτη μέλη της ΕΕ επιβάλλουν τις ίδιες υποχρεώσεις στους πολίτες όλων των κρατών και ταυτόχρονα επιβάλλουν ορισμένες ελάχιστες υποχρεώσεις σε κάθε χώρα. Εναρμόνιση μπορεί	Harmonisation Ce terme peut désigner le fait de rapprocher les différentes législations nationales les unes des autres, très souvent dans le but de supprimer les barrières nationales qui entravent la libre circulation des travailleurs, des biens, des services et des capitaux. En d'autres termes, l'harmonisation consiste à veiller à ce que, dans les domaines relevant de la compétence de l'Union européenne, les règles établies par les différents pays de l'Union imposent des obligations similaires à tous ces pays et des obligations minimales dans chaque pays.	Harmonisation This may mean bringing national laws into line with one another, very often in order to remove national barriers that obstruct the free movement of workers, goods, services and capital. In other words, harmonisation means making sure that, on any particular issue for which the EU has responsibility, the rules laid down by the different EU countries impose similar obligations on citizens of all those countries and that they impose certain minimum obligations in each country. Harmonisation can also mean co-ordinating national technical rules so that products and services can be

επίσης να σημαίνει συντονισμό των διαφόρων εθνικών τεχνικών κανόνων, έτσι ώστε το εμπόριο προϊόντων και υπηρεσιών να είναι ελεύθερο σε όλη την ΕΕ. Σε αντίθεση με μια διαδεδομένη προκατάληψη, αυτό δεν σημαίνει την άσκοπη επιβολή ομοιόμορφων κανόνων σε οτιδήποτε, από την καμπύλη των αγγουριών ως το χρώμα των καρότων. Συχνά σημαίνει απλώς ότι οι χώρες της ΕΕ αναγνωρίζουν αμοιβαία τους κανόνες τους σχετικά με την ασφάλεια.		traded freely throughout the EU. Contrary to popular myth, this does not mean pointlessly standardising everything from the curvature of cucumbers to the colour of carrots. Often it simply means that EU countries recognise one another's safety rules.
Ενισχυμένη συνεργασία Χάρη στη ρύθμιση αυτή, μια ομάδα χωρών της ΕΕ μπορούν να συνεργάζονται σε έναν συγκεκριμένο τομέα, έστω κι αν οι λοιπές χώρες της ΕΕ δεν μπορούν ή δεν επιθυμούν να συμμετάσχουν σ' αυτή την ομάδα στο παρόν στάδιο. Εντούτοις, οι χώρες που δεν συμμετέχουν στη συνεργασία αυτή πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν αργότερα εφόσον το επιθυμούν.	Coopération renforcée Cette expression désigne un arrangement par lequel un groupe d'États membres de l'Union européenne peuvent collaborer dans un domaine précis, même si les autres pays de l'Union ne peuvent pas ou ne désirent pas se joindre à eux dans l'immédiat. La possibilité doit toutefois être laissée aux autres États membres de les rejoindre ultérieurement s'ils le souhaitent.	Enhanced co-operation This is an arrangement whereby a group of EU countries can work together in a particular field even if the other EU countries are unable or unwilling to join in at this stage. The outsiders must, however, be free to join in later if they wish.
ΕΟΚ Η συντομογραφία αυτή αναφέρεται στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα – μία από τις τρεις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (βλέπε παρακάτω), που δημιουργήθηκε το 1957, αποσκοπώντας στην οικονομική ολοκλήρωση της Ευρώπης. Τα ιδρυτικά μέλη ήταν έξι χώρες: Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο και Κάτω Χώρες. Το 1993, όταν τέθηκε σε ισχύ η συνθήκη του Μάαστριχτ, η ΕΟΚ μετονομάστηκε σε Ευρωπαϊκή Κοινότητα (ΕΚ) και αποτελεί τη βάση της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης.	CEE Ce sigle désigne la Communauté économique européenne, l'une des trois Communautés européennes (voir ci-dessous) créées en 1957 afin de favoriser l'intégration économique en Europe. La CEE comptait à l'origine six États membres: l'Allemagne, la Belgique, la France, l'Italie, le Luxembourg et les Pays-Bas. En 1993, lors de l'entrée en vigueur du traité de Maastricht, la CEE a été rebaptisée «Communauté européenne» (CE). La CEE est le fondement de l'actuelle Union européenne.	EEC This is the abbreviation for the European Economic Community – one of three European Communities (see below) set up in 1957 to bring about economic integration in Europe. There were originally six member countries: Belgium, France, Germany, Italy, Luxembourg and the Netherlands. In 1993, when the Maastricht Treaty came into force, the EEC was re-named the European Community (EC) and it forms the basis of today's European Union.
ΕΟΧ	ΕΕΕ	EEA

Η συντομογραφία αυτή αναφέρεται στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο – τον οποίο απαρτίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και όλες οι χώρες ΕΖΕΣ (βλέπε παραπάνω) εκτός από την Ελβετία. Η συμφωνία ΕΟΧ, η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1994, επιτρέπει στην Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία να επωφελούνται από τα πλεονεκτήματα της ενιαίας αγοράς της ΕΕ χωρίς να έχουν όλα τα προνόμια και τις υποχρεώσεις που συνεπάγεται η ιδιότητα του μέλους της ΕΕ.	Ce sigle désigne l'Espace économique européen , qui se compose de l'Union européenne et de tous les pays de l'AELE (voir ci-dessus), à l'exception de la Suisse. L'accord EEE, qui est entré en vigueur le 1er janvier 1994, permet à l'Islande, au Liechtenstein et à la Norvège de bénéficier des avantages du marché unique européen, sans avoir les privilèges et les responsabilités d'un membre de l'Union européenne.	This abbreviation refers to the European Economic Area – which consists of the European Union and all the EFTA countries (see below) except Switzerland. The EEA Agreement, which entered into force on 1 January 1994, enables Iceland, Liechtenstein and Norway to enjoy the benefits of the EU's single market without the full privileges and responsibilities of EU membership.
Επικουρικότητα Η «αρχή της επικουρικότητας» σημαίνει ότι οι αποφάσεις της ΕΕ πρέπει να λαμβάνονται κατά το δυνατόν πλησιέστερα στους πολίτες. Με άλλα λόγια, η Ένωση αναλαμβάνει δράση μόνον εφόσον αυτή η δράση της κρίνεται αποτελεσματικότερη από την αντίστοιχη δράση σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο (εκτός αν πρόκειται για ζητήματα της αποκλειστικής αρμοδιότητάς της).	Subsidiarité Selon le «principe de subsidiarité», les décisions de l'Union européenne doivent être prises aussi près que possible du citoyen. L'Union n'agira donc que si son action est plus efficace qu'une action entreprise au niveau national, régional ou local, sauf si le domaine concerné relève de sa seule compétence.	Subsidiarity The “subsidiarity principle” means that EU decisions must be taken as closely as possible to the citizen. In other words, the Union does not take action (except on matters for which it alone is responsible) unless EU action is more effective than action taken at national, regional or local level.
Ευελισφάλεια (Flexicurity) Ο όρος αυτός δηλώνει ένα μοντέλο κοινωνικής πρόνοιας που βασίζεται σε μια προορατική πολιτική για την αγορά εργασίας. Είναι μοντέλο που συνδυάζει την εύκολη πρόσληψη και απόλυση (ευελιξία για τους εργοδότες) με υψηλά οφέλη για τους ανέργους (ασφάλεια για τους εργαζομένους). Εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στη Δανία τη δεκαετία του 1990.	Flexicurité La «flexicurité» désigne un modèle d'État providence qui mène une politique active dans le domaine de l'emploi. Ce modèle combine la facilité d'embauche et de licenciement (flexibilité pour les employeurs) et des avantages importants pour les chômeurs (sécurité des travailleurs). Il a été employé pour la première fois au Danemark, dans les années 1990.	Flexicurity This means a welfare state model with a pro-active labour market policy. The model is a combination of easy hiring and firing (flexibility for employers) and high benefits for the unemployed (security for the employees). It was first implemented in Denmark in the 1990's.
Ευρωκράτης Ο όρος «Ευρωκράτες» (λογοπαίγνιο, κατά το «γραφειοκράτες») παραπέμπει στις χιλιάδες των Ευρωπαίων υπηκόων που εργάζονται στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα (Κοινοβούλιο, Συμβούλιο, Επιτροπή	Eurocrate On qualifie d'«eurocrates» (un jeu de mot inspiré de «bureaucrates») les milliers de citoyens européens qui travaillent pour les institutions de l'Union (Parlement, Conseil, Commission, etc.).	Eurocrat The term “Eurocrats” (a pun on the word “bureaucrats”) refers to the many thousands of EU citizens who work for the European institutions (Parliament, the Council, the Commission, etc.).

κ.λπ.).		
Ευρωλάνδη (Euroland) Πρόκειται για ανεπίσημη σκωπτική ονομασία της επισήμως αποκαλούμενης «ζώνης ευρώ», η οποία αναφέρεται συχνά και ως «ευρωζώνη». Η ζώνη αυτή αποτελείται από τα κράτη μέλη της ΕΕ που έχουν ως νόμισμά τους το ευρώ. Μέχρι σήμερα, οι χώρες αυτές είναι η Αυστρία, το Βέλγιο, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ελλάδα, η Ιρλανδία, η Ισπανία, η Ιταλία, οι Κάτω Χώρες, η Κύπρος το Λουξεμβούργο, η Μάλτα, η Πορτογαλία, η Σλοβακία, η Σλοβενία και η Φινλανδία.	Euroland Ce surnom désigne ce que l'on appelle officiellement la «zone euro», qui regroupe les États membres de l'Union européenne ayant adopté l'euro comme devise nationale. Les pays de la zone euro sont les suivants: Allemagne, Autriche, Belgique, Chypre, Espagne, Finlande, France, Grèce, Irlande, Italie, Luxembourg, Malte, Pays-Bas, Portugal, Slovaquie, Slovénie.	Euroland This is an unofficial nickname for what is officially called “the euro area” - also often referred to as “the euro zone”. This area consists of the EU member states that have adopted the euro as their currency. So far the countries involved are Austria, Belgium, Cyprus, Finland, France, Germany, Greece, Ireland, Italy, Luxembourg, Malta, the Netherlands, Portugal, Slovakia, Slovenia and Spain.
Ευρωπαϊκές Κοινότητες Τη δεκαετία του 1950, έξι ευρωπαϊκές χώρες αποφάσισαν να συγκεντρώσουν τους οικονομικούς τους πόρους και να δημιουργήσουν ένα σύστημα από κοινού λήψης αποφάσεων για οικονομικά ζητήματα. Για το σκοπό αυτό, θεσπίστηκαν τρεις οργανισμοί: Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ) Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας («Ευρατόμ»)- Η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ). Αυτές οι τρεις Κοινότητες – οι οποίες έγιναν γνωστές συλλογικά με την ονομασία «Ευρωπαϊκές Κοινότητες» – αποτέλεσαν τη βάση της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύντομα, η ΕΟΚ εξελίχθηκε στην κατά πολύ σημαντικότερη κοινότητα μεταξύ των τριών και αργότερα μετονομάστηκε σε «Ευρωπαϊκή Κοινότητα» (ΕΚ).Οι αποφάσεις της ΕΚ λαμβάνονται με την «κοινοτική μέθοδο» (βλέπε παρακάτω), στην οποία προϋποθέτει τη συμμετοχή των θεσμικών οργάνων της ΕΕ. Η διαδικασία αυτή καλύπτει όλες τις	Communautés européennes Dans les années 1950, six pays européens ont décidé de mettre leurs ressources économiques en commun et d'instaurer un système qui leur permettrait de prendre collectivement des décisions dans ce domaine. Trois organisations ont été créées à cette fin: • la Communauté européenne du charbon et de l'acier (CECA), • la Communauté européenne de l'énergie atomique (Euratom), • la Communauté économique européenne (CEE). Ces trois communautés – appelées en bloc les «Communautés européennes» - constituent la base de l'Union européenne d'aujourd'hui. La CEE est devenue rapidement la plus importante des trois et a finalement été rebaptisée «Communauté européenne» (CE). Les décisions de la CE sont prises selon la «méthode communautaire» (voir ci-dessous), qui fait intervenir les institutions communautaires. La méthode communautaire s'applique à tous les domaines couverts par l'Union. Elle ne s'applique pas lorsqu'un accord est	European Communities In the 1950s, six European countries decided to pool their economic resources and set up a system of joint decision-making on economic issues. To do so, they formed three organizations: • the European Coal and Steel Community (ECSC), • the European Atomic Energy Community (Euratom), • the European Economic Community (EEC). These three communities – collectively known as the 'European communities' – formed the basis of what is today the European Union. The EEC soon became by far the most important of the three and was eventually renamed simply 'the European Community' (EC). EC decisions are taken using the 'Community method' (see above), which involves the EU institutions. This covers everything the EU does except for those things that are decided purely by agreement between governments.

ενέργειες της ΕΕ, με εξαίρεση όσα αποφασίζονται απλώς με συμφωνία μεταξύ κυβερνήσεων.	directement conclu entre les gouvernements.	
Ευρωπαϊκή Κοινότητα (ΕΚ) Πρόκειται για τη σημερινή ονομασία της οντότητας που αρχικά ονομαζόταν «Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα» (ΕΟΚ) (βλέπε παραπάνω).	CE «CE» signifie «Communauté européenne» ou «Commission européenne». La Communauté européenne Cette dénomination remplace ce que l'on appelait à l'origine la «Communauté économique européenne» (voir ci-dessous). La Commission européenne Il s'agit de l'institution politiquement indépendante qui représente et défend les intérêts de l'Union européenne dans son ensemble. La Commission européenne propose des textes législatifs, des politiques et des programmes d'action, et elle est responsable de la mise en œuvre des décisions du Parlement et du Conseil.	EC This abbreviation refers either to the 'European Community' or to the 'European Commission'. The European Community Is the present name for what was originally called the 'European Economic Community' (EEC): see below. The European Commission Is the politically independent institution that represents and upholds the interests of the European Union as a whole. It proposes legislation, policies and programmes of action and it is responsible for implementing the decisions of Parliament and the Council.
Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση Πρόκειται για την προσπάθεια προσέγγισης μεταξύ των χωρών και των λαών της Ευρώπης. Ειδικότερα για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σημαίνει ότι οι διάφορες χώρες συγκεντρώνουν τους πόρους τους και λαμβάνουν από κοινού πολλές αποφάσεις. Αυτή η συλλογική λήψη αποφάσεων πραγματοποιείται με τη συνεργασία των θεσμικών οργάνων της ΕΕ μεταξύ τους (Κοινοβούλιο, Συμβούλιο, Επιτροπή κ.λπ.).	Intégration européenne Ce concept désigne l'effort de rapprochement entre les pays et les peuples de l'Union européenne. Au sein même de l'Union, il signifie que les États membres mettent en commun leurs ressources nationales et prennent de nombreuses décisions ensemble. Cette prise de décision collective est possible grâce à l'interaction entre les différentes institutions de l'Union (Parlement, Conseil, Commission, etc.).	European integration This means building unity between European countries and peoples. Within the European Union it means that countries pool their resources and take many decisions jointly. This joint decision-making takes place through interaction between the EU institutions (the Parliament, the Council, the Commission, etc.).
Ευρωσκεπτικιστής Αυτός ο όρος χρησιμοποιείται συχνά για κάποιον που αντιτίθεται στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση ή που τηρεί στάση «σκεπτικισμού» όσον αφορά την ΕΕ και τους στόχους της.	Eurosceptique Ce terme est fréquemment utilisé pour désigner une personne hostile à l'intégration européenne ou «sceptique» vis-à-vis de l'Union européenne et de ses objectifs.	Eurosceptic This term is often used to mean a person who is opposed to European integration or who is 'sceptical' of the EU and its aims.
Ζώνη ελεύθερων συναλλαγών	Zone de libre-échange	Free trade area

Ο όρος αυτός δηλώνει μια ομάδα χωρών που έχουν καταργήσει, στο μεταξύ τους εμπόριο, φραγμούς όπως οι εισαγωγικοί δασμοί και οι ποσοστώσεις. Πολλές ζώνες ελεύθερων συναλλαγών έχουν ιδρυθεί ανά τον κόσμο: για παράδειγμα, η Mercosur στη Νότια Αμερική, η Nafta στη Βόρεια Αμερική και η ΕΖΕΣ στην Ευρώπη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί επίσης ζώνη ελεύθερων συναλλαγών, αλλά είναι κάτι πολύ περισσότερο από αυτό, επειδή βασίζεται σε μια διαδικασία οικονομικής και πολιτικής ενοποίησης, μέσω αποφάσεων που λαμβάνονται από κοινού σε πολλούς τομείς πολιτικής.	Zone regroupant des pays qui ont décidé de supprimer les obstacles commerciaux existant entre eux, comme les taxes et les quotas à l'importation. Il existe plusieurs zones de libre-échange dans le monde, comme le Mercosur en Amérique du sud, l'Alena en Amérique du nord et l'AELE en Europe. L'Union européenne est une zone de libre-échange, mais elle est aussi bien plus que cela, car elle repose sur un processus d'intégration économique et politique, où les décisions sont prises en commun dans de nombreux domaines.	This means a group of countries that have removed barriers to trade between them – barriers such as import tariffs and quotas. Several free trade areas have been established around the world: Mercosur in South America, Nafta in North America and EFTA in Europe, for example. The European Union is also a free trade area, but it is much more than that because it is built on a process of economic and political integration, with joint decision-taking in many policy areas.
Κοινή αγορά Όταν ιδρύθηκε η ΕΟΚ (βλέπε παραπάνω) το 1957, βασιζόταν σε μια «κοινή αγορά». Με άλλα λόγια, οι άνθρωποι, τα αγαθά και οι υπηρεσίες θα έπρεπε να μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα μεταξύ των κρατών μελών σαν να επρόκειτο για μία ενιαία χώρα, χωρίς να διενεργούνται έλεγχοι στα σύνορα και χωρίς να καταβάλλονται δασμοί. Εντούτοις, χρειάστηκε αρκετός χρόνος για να επιτευχθεί αυτό: οι δασμοί μεταξύ των χωρών της ΕΟΚ καταργήθηκαν την 1η Ιουλίου 1968. Χρειάστηκε επίσης αρκετός χρόνος για να απομακρυνθούν και άλλοι φραγμοί που παρεμπόδιζαν τις συναλλαγές, και μόνο στο τέλος του 1992 ολοκληρώθηκε η «ενιαία αγορά» (όπως είναι πλέον γνωστή).	Marché commun Lors de sa création en 1957, la CEE (voir ci-dessus) reposait sur un «marché commun»: les personnes, les biens et les services devaient pouvoir circuler librement entre les États membres comme s'ils étaient un seul pays, c'est-à-dire sans contrôles aux frontières ni droits de douane. Il a cependant fallu un certain temps avant d'en arriver là: les droits de douane entre les pays de la CEE ont été complètement supprimés le 1er juillet 1968 seulement. D'autres entraves au commerce ont également mis du temps à disparaître, et ce n'est que fin 1992 que le «marché unique» (comme on l'a appelé par la suite) est devenu réalité.	Common market When the EEC (see below) was founded in 1957, it was based on a 'common market'. In other words, people, goods and services should be able to move around freely between the member states as if they were all one country, with no checks carried out at the borders and no customs duties paid. However, this took a while to achieve: customs duties between the EEC countries were not completely abolished until 1 July 1968. Other barriers to trade also took a long while to remove, and it was not until the end of 1992 that the 'Single Market' (as it became known) was in place.
Κοινοτική μέθοδος Πρόκειται για τη συνηθισμένη μέθοδο λήψης αποφάσεων της ΕΕ, κατά την οποία η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο τα οποία τη συζητούν, προτείνουν τροπολογίες και στη συνέχεια την εγκρίνουν για να	Méthode communautaire Ce terme qualifie la manière dont les décisions sont habituellement prises par l'Union européenne: la Commission fait une proposition au Conseil et au Parlement, qui en débattent, proposent des amendements et l'adoptent en tant que législation communautaire.	Community method This is the EU's usual method of decision-making, in which the Commission makes a proposal to the Council and Parliament who then debate it, propose amendments and eventually adopt it as EU law. In the process, they will often consult other bodies such as the European

αποτελέσει μέρος της νομοθεσίας της ΕΕ. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, ζητούν συχνά τη γνώμη και άλλων οργάνων, όπως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και της Επιτροπής των Περιφερειών.	D'autres organes sont souvent consultés au cours de ce processus, comme le Comité économique et social européen et le Comité des régions.	Economic and Social Committee and the Committee of the Regions.
Κοινοτικό κεκτημένο Πρόκειται για το σύνολο των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που έχουν από κοινού τα κράτη της ΕΕ. Το «κεκτημένο» περιλαμβάνει όλες τις συνθήκες και τη νομοθεσία της ΕΕ, διακηρύξεις, δηλώσεις και αποφάσεις, διεθνείς συμφωνίες επί ζητημάτων ΕΕ και τις αποφάσεις του Δικαστηρίου. Περιλαμβάνει επίσης τα μέτρα που λαμβάνουν από κοινού οι κυβερνήσεις των κρατών της ΕΕ στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων και στους τομείς της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφαλείας. Κατά συνέπεια, «αποδοχή του κεκτημένου» σημαίνει αποδοχή της ΕΕ όπως αυτή έχει. Οι υποψήφιοι για προσχώρηση χώρες οφείλουν να αποδεχθούν αυτό το «κεκτημένο» ως προϋπόθεση της προσχώρησής τους στην ΕΕ, και να ενσωματώσουν τη νομοθεσία της ΕΕ στην εθνική τους νομοθεσία.	Acquis communautaire Cette expression signifie «l'Union européenne telle qu'elle existe aujourd'hui», c'est-à-dire l'ensemble des droits et des obligations communs à tous ses États membres. L'acquis communautaire comprend toute la législation et tous les traités européens, les déclarations et les résolutions, les accords internationaux conclus par l'Union et les arrêts de la Cour de justice. Il comprend également les actions entreprises par les gouvernements de l'Union dans le domaine de la justice et des affaires intérieures, ainsi que dans celui de la politique étrangère et de sécurité commune. «Accepter l'acquis», signifie donc accepter l'Union européenne telle qu'elle existe à ce jour. Les pays candidats doivent accepter l'acquis avant d'adhérer à l'Union et transposer la législation communautaire dans le droit national.	Acquis communautaire This is a French term meaning, essentially, "the EU as it is" – in other words, the rights and obligations that EU countries share. The "acquis" includes all the EU's treaties and laws, declarations and resolutions, international agreements on EU affairs and the judgments given by the Court of Justice. It also includes action that EU governments take together in the area of "justice and home affairs" and on the Common Foreign and Security Policy. "Accepting the acquis" therefore means taking the EU as you find it. Candidate countries have to accept the "acquis" before they can join the EU, and make EU law part of their own national legislation.
Κοινωνία των πολιτών Είναι γενικότερη ονομασία που δίνεται σε κάθε είδους οργανισμούς και συλλόγους που δεν αποτελούν μέρος μιας κυβέρνησης αλλά εκπροσωπούν επαγγέλματα, ομάδες συμφερόντων ή τμήματα της κοινωνίας. Περιλαμβάνει (για παράδειγμα) σωματεία, ενώσεις εργοδοτών, περιβαλλοντικές ομάδες πίεσης και ομάδες που εκπροσωπούν τις γυναίκες, τους γεωργούς, τα άτομα με ειδικές ανάγκες κ.λπ. Δεδομένου ότι οι οργανισμοί αυτοί έχουν μεγάλη	Société civile La «société civile» englobe toutes sortes d'organisations et d'associations non gouvernementales qui représentent des professions, des groupes d'intérêt ou des secteurs de la société. Elle comprend notamment des syndicats, des associations d'employeurs, des groupes de pression environnementaux, des groupes représentant les femmes, les agriculteurs, les personnes handicapées, etc. Parce qu'elle détient une grande expérience dans certains domaines et qu'elle participe à la mise en œuvre et au	Civil society This is the collective name for all kinds of organizations and associations that are not part of government but that represent professions, interest groups or sections of society. It includes (for example) trade unions, employers' associations, environmental lobbies and groups representing women, farmers, people with disabilities and so on. Since these organizations have a lot of expertise in particular areas and are involved in implementing and monitoring European Union policies,

εμπειρία σε συγκεκριμένους τομείς και συμμετέχουν στην υλοποίηση και την παρακολούθηση των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ΕΕ ζητά τακτικά τη γνώμη τους και επιθυμεί να ενισχυθεί η συμμετοχή τους στη διαμόρφωση του ευρωπαϊκού γίγνεσθαι.	suivi des politiques communautaires, l'Union européenne consulte régulièrement la société civile qu'elle essaie de faire davantage participer à l'élaboration des politiques européennes.	the EU regularly consults civil society and wants it to become more involved in European policymaking.
Κριτήρια της Κοπεγχάγης Τον Ιούνιο 1993, οι ηγέτες της ΕΕ που συνεδρίαζαν στην Κοπεγχάγη θέσπισαν τρία κριτήρια τα οποία κάθε χώρα υποψήφια για προσχώρηση (βλέπε παρακάτω) πρέπει να πληροί για να είναι σε θέση να προσχωρήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρώτον, πρέπει να έχει σταθερούς θεσμούς που εγγυώνται τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και το σεβασμό των μειονοτήτων. Δεύτερον, πρέπει να διαθέτει εύρυθμα λειτουργούσα οικονομία της αγοράς. Τρίτον, πρέπει να δεσμευτεί ότι θα υιοθετήσει όλο το κοινοτικό κεκτημένο (βλέπε παραπάνω) και θα υποστηρίζει τους διάφορους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον, θα πρέπει να διαθέτει δημόσια διοίκηση ικανή να εφαρμόζει και να διαχειρίζεται τη νομοθεσία της ΕΕ στην πράξη. Η ΕΕ διατηρεί το δικαίωμα να αποφασίζει η ίδια πότε μια χώρα υποψήφια για προσχώρηση πληροί αυτά τα κριτήρια και πότε η ΕΕ είναι έτοιμη να δεχθεί το νέο μέλος.	Critères de Copenhague En juin 1993, les dirigeants européens réunis à Copenhague ont défini trois critères devant être remplis par les pays candidats (voir ci-dessous) pour pouvoir adhérer à l'Union européenne. Premièrement, le pays doit disposer d'institutions stables garantissant la démocratie, la primauté du droit, les droits de l'homme et le respect des minorités. Deuxièmement, il doit être doté d'une économie de marché viable. Troisièmement, il doit adopter la totalité de l'acquis communautaire (voir ci-dessus) et souscrire aux divers objectifs de l'Union européenne. Il doit en outre posséder des structures administratives capables d'appliquer et de gérer la législation communautaire. L'Union se réserve le droit de décider quand un pays candidat remplit les trois critères et quand elle s'estime prête à accepter le nouveau membre.	Copenhagen criteria In June 1993, EU leaders meeting in Copenhagen set three criteria that any candidate country (see above) must meet before it can join the European Union. First, it must have stable institutions guaranteeing democracy, the rule of law, human rights and respect for minorities. Second, it must have a functioning market economy. Third, it must take on board all the acquis (see above) and support the various aims of the European Union. In addition, it must have a public administration capable of applying and managing EU laws in practice. The EU reserves the right to decide when a candidate country has met these criteria and when the EU is ready to accept the new member.
Μεταρρύθμιση της ΚΓΠ Η Κοινή Γεωργική Πολιτική (ΚΓΠ) θεσπίστηκε για πρώτη φορά το 1960 για να εξασφαλίσει τον συνεχή εφοδιασμό της Ευρώπης με τρόφιμα σε ανεκτές τιμές. Όμως, έπεσε θύμα της ίδιας της επιτυχίας της, οδηγώντας σε ανεπιθύμητα πλεονάσματα ορισμένων προϊόντων όπως: βόειο κρέας, κριθάρι, γάλα και	Réforme de la PAC La politique agricole commune (PAC) est née en 1960. Elle devait garantir à l'Europe un approvisionnement continu en denrées alimentaires vendues à un prix raisonnable. Malheureusement, la PAC a été victime de son succès et elle a entraîné une production excessive de certains	CAP reform The Common Agricultural Policy (CAP) was first introduced in 1960, to ensure that Europe had secure food supplies at affordable prices. But it became a victim of its own success, generating unwanted surpluses of some products such as beef, barley, milk and wine. Also, the subsidies paid to European farmers

κρασί. Επίσης, οι επιδοτήσεις που καταβάλλονταν στους Ευρωπαίους παραγωγούς προξενούσαν στρέβλωση του παγκόσμιου εμπορίου. Για το λόγο αυτόν, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή άρχισε την αναθεώρηση της ΚΓΠ το 1999 και προχώρησε σε περαιτέρω μεταρρυθμίσεις το 2003, δίνοντας έμφαση στην υψηλή ποιότητα των γεωργικών προϊόντων, στις φιλικές προς τα ζώα κτηνοτροφικές πρακτικές, στην προστασία του περιβάλλοντος και στη διατήρηση της υπαίθρου. Η ΕΕ σχεδιάζει να μειώσει τις άμεσες επιδοτήσεις προς τους γεωργούς, έτσι ώστε να αποκαταστήσει την ισορροπία των γεωργικών αγορών μεταξύ της ΕΕ και του αναπτυσσόμενου κόσμου.	produits comme le bœuf, l'orge, le lait et le vin. Par ailleurs, les subventions versées aux agriculteurs européens faussaient le commerce mondial. La Commission européenne a donc commencé à revoir la PAC en 1999. Les réformes entreprises en 2003 ont porté sur la qualité de la production agricole, sur les méthodes d'élevage garantissant le bien-être des animaux, ainsi que sur la protection de l'environnement et la préservation de l'espace rural. Aujourd'hui, l'Union souhaite réduire les subventions directes aux agriculteurs afin de rétablir l'équilibre entre les marchés agricoles européens et ceux des pays en développement.	were distorting world trade. So the European Commission began reviewing the CAP in 1999. The EU agreed further reforms in 2003, with the emphasis on high-quality farm produce and animal-friendly farming practices that respect the environment and preserve the countryside. The EU plans to cut back on direct subsidies to farmers, so as to redress the balance between EU agricultural markets and those of the developing world.
Πολιτική γειτονίας Η ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας (ΕΠΓ) αναπτύχθηκε στο πλαίσιο της διεύρυνσης του 2004 προκειμένου να αποφευχθεί η δημιουργία νέων διαχωριστικών γραμμών μεταξύ της διευρυμένης ΕΕ και των γειτονικών χωρών και, αντίθετα, να ενισχυθεί η σταθερότητα, η ασφάλεια και η ευημερία όλων. Βασίζεται στις εξής κοινές αξίες: δημοκρατία, ανθρώπινα δικαιώματα, κράτος δικαίου, χρηστή διακυβέρνηση, οικονομία της αγοράς και βιώσιμη ανάπτυξη. Το επίπεδο της προσδοκώμενης σχέσης σχετίζεται άμεσα με το βαθμό σεβασμού των αξιών αυτών. Βασικό εργαλείο της ΕΠΓ είναι τα διμερή σχέδια δράσης ΕΠΓ που συμφωνούνται μεταξύ της ΕΕ και καθεμίας χώρας-εταίρου. Τα σχέδια αυτά θέτουν προτεραιότητες για τις πολιτικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα.	Politique de voisinage La politique européenne de voisinage (PEV) a été élaborée dans le contexte de l'élargissement de l'Union européenne en 2004, afin d'éviter l'apparition de nouveaux clivages entre l'Union élargie et ses voisins et de renforcer la prospérité, la stabilité et la sécurité de tous. La PEV repose sur des valeurs communes: la démocratie, les droits de l'homme, la primauté du droit, la bonne gouvernance, l'économie de marché et le développement durable. L'importance des relations entretenues avec les pays voisins dépend du degré de partage de ces valeurs. Les plans d'action conclus entre l'Union et chaque pays partenaire sont très importants à cet égard, car ils définissent les réformes politiques et économiques que le pays doit entreprendre à court et à moyen terme.	Neighbourhood Policy The European Neighbourhood Policy (ENP) was developed in the context of EU's 2004 enlargement with the aim of avoiding new dividing lines between the enlarged EU and neighbouring countries and instead strengthening the stability, security and well-being of everyone. It builds on shared values: democracy, human rights, rule of law, good governance, market economy and sustainable development. The level of ambition of the relationship is linked to the extent to which these values are shared. Key to the ENP is the bilateral ENP action plans agreed between the EU and each partner country. These set out priorities for political and economic reforms in the short to medium-term.
Προσχωρούσα χώρα Πρόκειται για υποψήφια χώρα (βλέπε παρακάτω) η	Pays adhérent Pays candidat (voir ci-dessous) qui remplit les critères	Acceding – country This is a candidate country (see below) that has met the

οποία πληροί τα κριτήρια της Κοπεγχάγης (βλέπε παραπάνω) και έχει ολοκληρώσει τις διαπραγματεύσεις για την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.	de Copenhague (voir ci-dessus) et pour lequel les négociations d'adhésion à l'Union européenne sont terminées.	Copenhagen criteria (see below) and has completed negotiations for joining the European Union.
Πυλώνες της ΕΕ Η Ευρωπαϊκή Ένωση λαμβάνει αποφάσεις σε τρεις διακριτούς «τομείς» (τομείς πολιτικής), οι οποίοι είναι επίσης γνωστοί ως οι τρεις «πυλώνες» της ΕΕ. Ο πρώτος πυλώνας είναι ο «κοινοτικός τομέας» ο οποίος καλύπτει τις περισσότερες από τις κοινές πολιτικές και στο πλαίσιο του οποίου οι αποφάσεις λαμβάνονται με την «κοινοτική μέθοδο» (βλέπε παραπάνω) – με συμμετοχή της Επιτροπής, του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Ο δεύτερος πυλώνας καλύπτει την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφαλείας και οι αποφάσεις λαμβάνονται μόνο από το Συμβούλιο. Ο τρίτος πυλώνας αφορά την «αστυνομική και δικαστική συνεργασία στον ποινικό τομέα» και οι αποφάσεις λαμβάνονται επίσης από το Συμβούλιο. Εντός του πρώτου πυλώνα, το Συμβούλιο λαμβάνει συνήθως τις αποφάσεις με ειδική πλειοψηφία (βλέπε παραπάνω). Όσον αφορά τους άλλους δύο πυλώνες, η απόφαση του Συμβουλίου πρέπει να είναι ομόφωνη και, κατά συνέπεια, μπορεί να παρεμποδιστεί σε περίπτωση που οποιαδήποτε χώρα προβάλει βέτο. Αν το αποφασίσει το Συμβούλιο, μπορεί να χρησιμοποιήσει την «κοινοτικοποίηση» (βλέπε παραπάνω) για να μεταφέρει ορισμένα ζητήματα από τον τρίτο στον πρώτο πυλώνα.	Piliers de l'Union européenne L'Union européenne prend des décisions dans trois domaines politiques distincts, également appelés les trois «piliers» de l'Union: • Le premier pilier est le "domaine communautaire", qui couvre la plupart des politiques communes, dans lequel les décisions sont prises selon la "méthode communautaire" (voir ci-dessus), qui fait intervenir la Commission, le Parlement et le Conseil. • Le deuxième pilier est la "politique étrangère et de sécurité commune", dans lequel les décisions sont prises par le Conseil uniquement. • Le troisième pilier est la "coopération policière et judiciaire en matière pénale", dans lequel, une fois de plus, le Conseil est seul à décider. Dans le premier pilier, le Conseil prend normalement ses décisions à l'issue d'un «vote à la majorité qualifiée» (voir ci-dessous). Dans les autres piliers, la décision du Conseil doit être prise à l'unanimité; elle peut donc être bloquée par le droit de veto d'un seul pays. Si le Conseil le décide, il peut utiliser la «passerelle communautaire» (voir ci-dessus) pour transférer certaines matières du troisième au premier pilier.	Pillars of the EU The European Union takes decisions in three separate 'domains' (policy areas), also known as the three 'pillars' of the EU. • The first pillar is the 'Community domain', covering most of the common policies, where decisions are taken by the 'Community method' (see above) – involving the Commission, Parliament and the Council. • The second pillar is the common foreign and security policy, where decisions are taken by the Council alone. • The third pillar is 'police and judicial cooperation in criminal matters', where – once again – the Council takes the decisions. Within the first pillar, the Council normally takes decisions by 'qualified majority' vote (see below). In the other pillars, the Council decision has to be unanimous: it can therefore be blocked by the veto of any one country. If the Council so decides, it can use the 'Community bridge' (see above) to transfer certain matters from the third to the first pillar.
Σένγκεν / «χώρος Σένγκεν» (= περιοχή Σένγκεν, χώρες Σένγκεν) Το 1985, πέντε χώρες της ΕΕ (Γαλλία, Γερμανία,	Espace Schengen En 1985, cinq pays de l'Union européenne (Allemagne, Belgique, France, Luxembourg, Pays-Bas) ont convenu	Schengen land (= the Schengen area, the Schengen countries) In 1985, five EU countries (France, Germany, Belgium,

Βέλγιο, Λουξεμβούργο και Κάτω Χώρες) συμφώνησαν να καταργήσουν όλους τους ελέγχους των προσώπων που ταξίδευαν μεταξύ των χωρών αυτών. Έτσι δημιουργήθηκε μια γεωγραφική ενότητα χωρίς εσωτερικά σύνορα, γνωστή ως χώρος Σένγκεν. (Σένγκεν είναι το όνομα της πόλης του Λουξεμβούργου στην οποία υπεγράφη η σχετική συμφωνία.) Οι χώρες Σένγκεν θέσπισαν κοινή πολιτική για τις θεωρήσεις (βίζες) και συμφώνησαν να διενεργούν αποτελεσματικούς ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα αυτής της γεωγραφικής ενότητας. Έλεγχοι στα εσωτερικά σύνορα ενδέχεται, όμως, να διενεργούνται για περιορισμένη χρονική περίοδο, εφόσον επιβάλλεται για λόγους δημόσιας τάξης ή εθνικής ασφάλειας. Σιγά σιγά, ο χώρος Σένγκεν επεκτάθηκε και τώρα περιλαμβάνει όλες σχεδόν τις χώρες της ΕΕ και επιπλέον την Ισλανδία και τη Νορβηγία· η συμφωνία αυτή αποτελεί σήμερα αναπόσπαστο μέρος των συνθηκών της ΕΕ. Εντούτοις, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχουν στις ρυθμίσεις που αφορούν τους ελέγχους στα σύνορα και τις θεωρήσεις (βίζες). Περισσότερα για το θέμα αυτό. Δεν χρειάζεστε θεωρήση (βίζα) για να ταξιδέψετε εντός του χώρου Σένγκεν εάν είστε υπήκοος μιας από τις χώρες Σένγκεν. Αν έχετε θεωρήση για να εισέλθετε σε οποιαδήποτε χώρα Σένγκεν, αυτό σας επιτρέπει αυτομάτως να ταξιδέψετε ελεύθερα σε ολόκληρο το χώρο Σένγκεν, εκτός της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου.	de supprimer les contrôles d'identité aux frontières qui leur sont communes. Cet accord a donné naissance à un territoire sans frontières intérieures appelé l' Espace Schengen (du nom de la ville luxembourgeoise où l'accord a été signé). Une politique commune en matière de visas a été élaborée pour l'Espace Schengen et des contrôles ont été mis en place pour en surveiller efficacement les frontières extérieures. Des contrôles aux frontières intérieures peuvent être décidés pour une durée limitée s'ils sont nécessaires au maintien de l'ordre public ou de la sécurité nationale. L'Espace Schengen a été étendu petit à petit. Il englobe aujourd'hui presque tous les pays de l'Union européenne, plus l'Islande et la Norvège. L'accord Schengen fait aujourd'hui partie intégrante des traités européens. Il est à noter que l'Irlande et le Royaume-Uni ne participent pas aux accords sur les contrôles frontaliers et les visas. En savoir plus. Les citoyens des pays signataires de l'accord n'ont pas besoin de visa pour voyager à l'intérieur de l'Espace Schengen. Les citoyens qui disposent d'un visa pour entrer dans un pays de l'Espace Schengen peuvent circuler librement dans les pays qui en font partie, exception faite de l'Irlande et du Royaume-Uni.	Luxembourg and the Netherlands) agreed to abolish all checks on people travelling between them. This created a territory without internal borders which became known as the Schengen area. (Schengen is the town in Luxembourg where the agreement was signed). The Schengen countries introduced a common visa policy for the whole area and agreed to establish effective controls at its external borders. Checks at the internal borders may be carried out for a limited period if public order or national security makes this necessary. Step by step, the Schengen area has been extended to include almost every EU country plus Iceland and Norway, and the agreement has become an integral part of the EU treaties. However, Ireland and the United Kingdom do not take part in the arrangements relating to border controls and visas. More on this subject. You do not need a visa for travelling within the Schengen area if you are a citizen of one of the Schengen countries. If you have a visa for entering any Schengen country it automatically allows you to travel freely throughout the Schengen area, except Ireland and the United Kingdom.
Στρατηγική της Λισαβόνας Για να ανταγωνίζεται με άλλους πρωταγωνιστές της διεθνούς σκηνής, η ΕΕ χρειάζεται μια σύγχρονη και αποτελεσματική οικονομία. Κατά τη διάσκεψη κορυφής της Λισαβόνας, τον Μάρτιο 2000, οι	Stratégie de Lisbonne L'Union européenne a besoin d'une économie moderne et efficace pour faire face à ses concurrents dans le monde. Réunis à Lisbonne en mars 2000, les dirigeants politiques de l'Union se sont fixé un nouvel objectif:	Lisbon strategy To compete with other major world players, the EU needs a modern efficient economy. Meeting in Lisbon in March 2000, the EU's political leaders set it a new goal: to become, within a decade, "the most competitive and

πολιτικοί ιθύνοντες της ΕΕ έθεσαν έναν νέο στόχο: να γίνει η ΕΕ, μέχρι το 2010, «η ανταγωνιστικότερη και δυναμικότερη οικονομία της γνώσης ανά την υφήλιο, ικανή για βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη με περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή». Επίσης, οι ηγέτες της ΕΕ συμφώνησαν μια λεπτομερή στρατηγική για την επίτευξη αυτού του στόχου. Η «στρατηγική της Λισαβόνας» καλύπτει τομείς όπως η έρευνα, η εκπαίδευση, η κατάρτιση, η πρόσβαση στο Διαδίκτυο και το ηλεκτρονικό εμπόριο. Καλύπτει επίσης τη μεταρρύθμιση των συστημάτων κοινωνικής προστασίας της Ευρώπης, τα οποία πρέπει να γίνουν βιώσιμα έτσι ώστε οι μελλοντικές γενεές να μπορούν να επωφεληθούν από αυτά. Κάθε άνοιξη το Συμβούλιο συνέρχεται για να αξιολογήσει την πρόοδο που έχει σημειωθεί όσον αφορά την υλοποίηση της στρατηγικής της Λισαβόνας.	devenir en l'espace d'une décennie «l'économie de la connaissance la plus compétitive et la plus dynamique du monde, capable d'une croissance économique durable accompagnée d'une amélioration quantitative et qualitative de l'emploi et d'une plus grande cohésion sociale». Pour atteindre ce but, ils ont décidé d'élaborer un plan détaillé appelé «stratégie de Lisbonne». Celle-ci englobe des domaines aussi divers que la recherche, l'éducation, la formation, l'accès à l'internet et le commerce en ligne. Elle couvre également la réforme des systèmes de protection sociale européens, qui doivent être rendus viables pour pouvoir profiter aux générations futures. Le Conseil européen se réunit chaque printemps pour évaluer les progrès réalisés dans la mise en œuvre de la stratégie de Lisbonne.	dynamic knowledge-based economy in the world, capable of sustainable growth with more and better jobs and greater social cohesion.” The EU's leaders also agreed on a detailed strategy for achieving this goal. The 'Lisbon strategy' covers such matters as research, education, training, Internet access and on-line business. It also covers reform of Europe's social protection systems, which must be made sustainable so that their benefits can be enjoyed by future generations. Every spring the European Council meets to review progress in implementing the Lisbon strategy.
Συμβούλιο Υπάρχουν τρία διαφορετικά ευρωπαϊκά όργανα που περιλαμβάνουν στην ονομασία τους τη λέξη «Συμβούλιο»: Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Πρόκειται για τη συνεδρίαση των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων (δηλαδή των προέδρων και/ή πρωθυπουργών) όλων των χωρών της Ένωσης, και του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συνεδριάζει, κατ' αρχήν, τέσσερις φορές το χρόνο για να χαράζει τη γενική πολιτική της Ένωσης και να εξετάσει τη σημειωθείσα πρόοδο. Είναι το ανώτατο όργανο χάραξης πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γι' αυτό οι συνεδριάσεις του αποκαλούνται συχνά «σύνοδοι κορυφής».	Conseil Trois institutions européennes différentes ont le mot «conseil» dans leur nom: Le Conseil européen Ce terme désigne la réunion des chefs d'État ou de gouvernement (c.-à-d. les présidents et/ou les premiers ministres) de tous les États membres de l'Union européenne, et du président de la Commission européenne. Le Conseil européen se réunit en principe quatre fois par an afin d'arrêter la politique générale de l'Union et d'analyser les progrès accomplis. Il est l'organe politique suprême de l'Union européenne, c'est pourquoi ses réunions sont fréquemment appelées «sommets». Le Conseil de l'Union européenne	Council There are three different European bodies with the word 'council' in their names: The European Council This is the meeting of Heads of State and Government (i.e. presidents and/or prime ministers) of all the EU countries, plus the President of the European Commission. The European Council meets, in principle, four times a year to agree overall EU policy and to review progress. It is the highest-level policy-making body in the European Union, which is why its meetings are often called “summits”. The Council of the European Union Formerly known as the Council of Ministers, this institution consists of government ministers from all the

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης Γνωστό παλαιότερα ως Συμβούλιο Υπουργών, το θεσμικό αυτό όργανο αποτελείται από υπουργούς των κυβερνήσεων όλων των χωρών της Ένωσης και συνεδριάζει τακτικά για τη λήψη λεπτομερών αποφάσεων και για την έγκριση νόμων της ΕΕ. Το Συμβούλιο της Ευρώπης Δεν πρόκειται για θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά για διακυβερνητικό οργανισμό με έδρα το Στρασβούργο, ο οποίος αποσκοπεί (μεταξύ άλλων) στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην προώθηση της πολιτιστικής πολυμορφίας της Ευρώπης και στην καταπολέμηση κοινωνικών προβλημάτων όπως η ξενοφοβία και η μισαλλοδοξία. Ιδρύθηκε το 1949 και ένα από τα πρώτα του επιτεύγματα ήταν η σύνταξη της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Για να δώσει μάλιστα στους πολίτες τη δυνατότητα να ασκούν τα δικαιώματά τους όπως προβλέπονται στο πλαίσιο της εν λόγω σύμβασης, ίδρυσε στη συνέχεια το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.	Auparavant dénommée Conseil des ministres, cette instance se compose de ministres des gouvernements de tous les pays membres de l'Union européenne. Le Conseil se réunit régulièrement pour arrêter des décisions et adopter des lois européennes. Le Conseil de l'Europe Le Conseil de l'Europe n'est pas une institution européenne. C'est une organisation intergouvernementale située à Strasbourg, qui vise notamment à protéger les droits de l'homme, à promouvoir la diversité culturelle de l'Europe et à combattre des problèmes sociaux tels que la xénophobie et l'intolérance. Le Conseil de l'Europe a vu le jour en 1949. La rédaction de la Convention européenne des droits de l'homme figure parmi ses premières réalisations. Il a également créé la Cour européenne des droits de l'homme pour que les citoyens puissent exercer les droits que leur donnent cette convention.	EU countries. The Council meets regularly to take detailed decisions and to pass EU laws. The Council of Europe This is not an EU institution. It is an intergovernmental organisation based in Strasbourg, which aims (amongst other things) to protect human rights, to promote Europe's cultural diversity and to combat social problems such as xenophobia and intolerance. The Council of Europe was set up in 1949 and one of its early achievements was to draw up the European Convention on Human Rights. To enable citizens to exercise their rights under that Convention it set up the European Court of Human Rights.
Σύνοδος κορυφής Οι συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (βλέπε παραπάνω) αναφέρονται ενίοτε ως ευρωπαϊκές σύνοδοι «κορυφής» (ή σύνοδοι κορυφής της ΕΕ), επειδή σ' αυτές μετέχουν οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων της ΕΕ. Ορισμένες χώρες εκπροσωπούνται από τον πρωθυπουργό τους, άλλες από τον πρόεδρό τους και άλλες από αμφότερους τους προαναφερομένους, ανάλογα με όσα ορίζει το Σύνταγμα κάθε χώρας.	Sommet Les réunions du Conseil européen (voir ci-dessus) sont parfois appelées «sommets européens» ou «sommets», car elles rassemblent les chefs d'État ou de gouvernement des États membres de l'Union européenne. Certains pays sont représentés par leur premier ministre, d'autres par leur président, d'autres par les deux à la fois, cela dépend de leur Constitution.	Summit Meetings of the European Council (see above) are sometimes referred to as European (or EU) 'summit' meetings, because they bring together the EU's heads of state or government. Some countries are represented by their Prime Minister, others by their President, some by both. It depends on their Constitution.
Συνοχή	Cohésion	Cohesion

Σημαίνει στην κυριολεξία ότι «αλληλοϋποστηρίζμαστε». Ο όρος της κοινοτικής αργκό «προώθηση της κοινωνικής συνοχής» σημαίνει ότι η ΕΕ προσπαθεί να εξασφαλίσει για τον καθένα μια θέση στην κοινωνία, π.χ. αντιμετωπίζοντας τα προβλήματα της φτώχειας, της ανεργίας και των διακρίσεων. Στον προϋπολογισμό της ΕΕ περιλαμβάνονται πιστώσεις γνωστές ως «Ταμείο Συνοχής» οι οποίες χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση έργων που βοηθούν τα επιμέρους στοιχεία της ΕΕ να «στηρίζουν το ένα το άλλο». Για παράδειγμα, το Ταμείο αυτό χρηματοδοτεί νέες οδικές και σιδηροδρομικές συνδέσεις που βοηθούν μειονεκτούσες περιφέρειες να συμμετέχουν πλήρως στην οικονομία της ΕΕ.	Ce terme signifie littéralement «se serrer les coudes». L'expression «promouvoir la cohésion sociale» signifie que l'Union européenne s'efforce de faire en sorte que chacun ait sa place dans la société, par exemple en luttant contre la pauvreté, le chômage et la discrimination. Le budget communautaire comprend un fonds appelé «Fonds de cohésion», qui sert à financer des projets qui aident l'Union à «se serrer les coudes». Ce fonds finance par exemple la construction de routes ou de voies ferrées afin d'aider les régions défavorisées à s'intégrer totalement dans l'économie européenne.	This means (literally) 'sticking together'. The jargon term 'promoting social cohesion' means the EU tries to make sure that everyone has a place in society – for example by tackling poverty, unemployment and discrimination. The EU budget includes money known as the 'Cohesion Fund' which is used to finance projects that help the EU 'stick together'. For example, it finances new road and rail links that help disadvantaged regions take a full part in the EU economy.
Τέσσερις ελευθερίες Ένα από τα μεγάλα επιτεύγματα της ΕΕ ήταν η δημιουργία μιας ζώνης χωρίς σύνορα εντός της οποίας μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα (1) τα άτομα, (2) τα αγαθά, (3) οι υπηρεσίες και (4) τα κεφάλαια. Αυτό το τετράπτυχο της ελεύθερης κυκλοφορίας ονομάζεται ενίοτε «οι τέσσερις ελευθερίες».	Quatre libertés L'une des grandes réalisations de l'Union européenne est la création d'une zone sans frontières, à l'intérieur de laquelle (1) les personnes, (2) les marchandises, (3) les services et (4) les capitaux peuvent circuler en toute liberté. Cette liberté à quatre volets est parfois appelée «les quatre libertés».	Four freedoms One of the great achievements of the EU has been to create a frontier-free area within which (1) people, (2) goods, (3) services and (4) money can all move around freely. This four-fold freedom of movement is sometimes called “the four freedoms”.
Τρίτη χώρα Αυτή η φράση σημαίνει απλώς ότι πρόκειται για χώρα μη μέλος της ΕΕ. Ο όρος γίνεται σαφέστερος όταν γίνεται λόγος για σχέσεις μεταξύ δύο κρατών μελών της ΕΕ και μιας άλλης χώρας εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή, μιας τρίτης χώρας.	Pays tiers Désigne les pays qui ne font pas partie de l'Union européenne. On parlera par exemple des relations entre deux États membres de l'Union et un autre pays, appelé «pays tiers» parce qu'il ne fait pas partie de l'Union.	Third country This phrase simply means a non-EU country. The meaning is clearest when we are speaking about relations between two EU member states and another country - literally a third country - that is outside the European Union.
Υπερεθνικός Σημαίνει κυριολεκτικά «σε επίπεδο υψηλότερο των εθνικών κυβερνήσεων» – και πρόκειται για έννοια	Supranational Ce terme signifie littéralement «à un niveau supérieur aux gouvernements nationaux». Il s'oppose à	Supranational This literally means 'at a level above national governments' – as distinct from 'intergovernmental'

διαφορετική από τον επιθετικό προσδιορισμό «διακυβερνητικός» ο οποίος σημαίνει «μεταξύ κυβερνήσεων». Πολλές αποφάσεις της ΕΕ λαμβάνονται σε «υπερεθνικό» επίπεδο, με την έννοια ότι εμπλέκονται σε αυτές τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, στα οποία οι χώρες της ΕΕ έχουν εκχωρήσει ορισμένες από τις εξουσίες τους όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων. Δεν πρέπει να συγχέεται με τον όρο «διεθνικός» (βλέπε παραπάνω).	«intergouvernemental», qui signifie «entre gouvernements». De nombreuses décisions sont prises au niveau supranational en ce sens qu'elles font intervenir les institutions de l'Union européenne, auxquelles les États membres ont délégué certains pouvoirs de décision. À ne pas confondre avec «transnational» (voir ci-dessous).	which means 'between governments'. Many EU decisions are taken at 'supranational' level in the sense that they involve the EU institutions, to which EU countries have delegated some decision-making powers. Do not confuse this term with 'transnational' (see below).
Υποψήφια χώρα Πρόκειται για χώρα που έχει υποβάλει αίτηση προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η οποία έχει γίνει επίσημα αποδεκτή ως υποψήφια χώρα (βλέπε «προσχωρούσα χώρα» παραπάνω). Προς το παρόν υπάρχουν τρεις υποψήφιες χώρες: η Κροατία, η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και η Τουρκία. Για να προσχωρήσει στην ΕΕ, μια υποψήφια χώρα πρέπει να πληροί τα «κριτήρια της Κοπεγχάγης» (βλέπε παραπάνω).	Pays candidat Pays qui a posé sa candidature pour adhérer à l'Union européenne et dont la candidature a été officiellement acceptée (voir ci-dessus «pays adhérent»). Il y a actuellement trois pays candidats: la Croatie, l'ancienne République yougoslave de Macédoine et la Turquie. Pour qu'un pays candidat puisse adhérer à l'Union, il doit respecter les «critères de Copenhague» (voir ci-dessus «pays adhérent»).	Candidate country This means a country that has applied to join the European Union and that has officially been accepted as a candidate for accession (see 'acceding country' above) to the European Union. At present there are three candidate countries: Croatia, former Yugoslav Republic of Macedonia and Turkey. Before a candidate country can join the EU it must meet the 'Copenhagen criteria' (see below).
Φεντεραλισμός (Ομοσπονδιακό σύστημα) Σε γενικές γραμμές, πρόκειται για κάθε σύστημα διακυβέρνησης στο πλαίσιο του οποίου περισσότερα από ένα κράτη σχηματίζουν μια ενότητα, παραμένοντας ωστόσο ανεξάρτητα όσον αφορά τις εσωτερικές τους υποθέσεις. Οι υποστηρικτές αυτού του συστήματος αποκαλούνται συχνά «φεντεραλιστές». Διάφορες χώρες του κόσμου – π.χ. η Αυστραλία, ο Καναδάς, η Γερμανία, η Ελβετία και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής – εφαρμόζουν ομοσπονδιακά συστήματα διακυβέρνησης, σύμφωνα με τα οποία ορισμένοι τομείς (όπως η εξωτερική πολιτική) αποφασίζονται σε ομοσπονδιακό επίπεδο, ενώ άλλοι τομείς αποφασίζονται από κάθε κράτος	Fédéralisme Ce terme désigne d'une manière générale un système de gouvernement dans lequel plusieurs États forment une unité mais restent indépendants pour ce qui concerne leurs affaires intérieures. Ceux qui sont favorables à ce système sont souvent appelés «fédéralistes». Plusieurs pays dans le monde (Allemagne, Australie, Canada, États-Unis, Suisse, etc.) ont une structure fédérale dans laquelle certains domaines (politique étrangère p. ex.) sont traités au niveau fédéral, tandis que d'autres le sont au niveau de chaque État. L'Union européenne n'est fondée sur aucun de ces modèles: elle n'est pas une fédération, mais une forme unique d'union dans laquelle les États membres restent	Federalism Broadly speaking, this means any system of government where several states form a unity and yet remain independent in their internal affairs. People who are in favour of this system are often called “federalists”. A number of countries around the world – e.g. Australia, Canada, Germany, Switzerland and the United States – have federal models of government, in which some matters (such as foreign policy) are decided at the federal level while others are decided by the individual states. However, the model differs from one country to another. The European Union is not based on any of these models: it is not a federation but a unique form of union

ξεχωριστά. Ωστόσο, τα συστήματα αυτά μπορούν να διαφέρουν πολύ μεταξύ τους, από χώρα σε χώρα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν βασίζεται σε κανένα από αυτά τα συστήματα: δεν αποτελεί ομοσπονδία, αλλά μια μοναδική μορφή ένωσης, στην οποία τα κράτη μέλη παραμένουν ανεξάρτητα και κυρίαρχα έθνη αλλά ταυτόχρονα συνενώνουν την κυριαρχία τους σε πολλούς τομείς κοινού συμφέροντος. Με τον τρόπο αυτό, αποκτούν μια συλλογική ισχύ και επιρροή στη διεθνή σκηνή, που κανένα από αυτά δεν θα μπορούσε να έχει από μόνο του. Ένα μέρος της συζήτησης σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης είναι το ερώτημα κατά πόσον η ΕΕ θα πρέπει ή όχι να γίνει περισσότερο «ομοσπονδιακή».	des nations indépendantes et souveraines qui mettent en commun leur souveraineté dans de nombreux domaines d'intérêt commun. Ce mode de fonctionnement leur donne sur la scène internationale une force et une influence qu'aucune ne détiendrait seule. Une partie du débat sur l'avenir de l'Europe consiste à savoir si l'Europe doit devenir plus fédérale.	in which the member states remain independent and sovereign nations while pooling their sovereignty in many areas of common interest. This gives them a collective strength and influence on the world stage than none of them could have on their own. Part of the debate about the future of Europe is the question of whether the EU should or should not become more 'federal'.
---	---	---